

Arrest

nr. 289 005 van 16 mei 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 23 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. PARMENTIER *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Kameroense nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Meta etnie. U bent geboren op [... 2000] in Kumba. U groeit op in Kumba. Rond 2016 verhuist u met uw familie naar Mbengwi in de omgeving van Bamenda. In Bamenda volgt u een master in de geografie en planning aan de universiteit. In november 2020 stopt u met uw studies.

In augustus of september 2020 wordt u gedurende twee dagen vastgehouden door het leger, op verdenking van lidmaatschap bij de Ambazonia afscheidsbeweging. Tijdens deze detentie wordt u gemarteld en vragen ze informatie omtrent bepaalde personen uit het dorp.

Begin oktober 2020 wordt het dorp Mbengwi aangevallen door het leger nadat in het dorp een demonstratie voor de onafhankelijkheid van Engelstalig Kameroen geweest was. Uw stiefbroer komt tijdens deze aanval te overlijden wanneer diverse huizen in brand gestoken worden door het leger. U vlucht naar Njindom, een dorp in de omgeving, en weet zo te ontkomen aan de aanval. U raakt gescheiden van uw familie.

Vanaf oktober blijft u in Njindom. Uw broer Bertrand regelt een studentenvisum voor Oekraïne en in maart 2021 verlaat u Kameroen. Eind februari 2022 verlaat u Oekraïne wanneer Rusland Oekraïne binnenvalt. U reist via Hongarije naar België en dient op 23 maart 2022 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u een Kameroens paspoort, een Oekraïense verblijfsvergunning, diverse foto's en een usb-stick met drie filmpjes neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voor het CGVS verklaart u dat u gedurende twee dagen werd vastgehouden door het Kameroense leger op verdenking van lidmaatschap bij de Ambazonia afscheidsbeweging (notities CGVS, p. 19-20). U werd gedurende deze twee dagen gemarteld omdat het leger informatie wou over leden van deze afscheidsbeweging die u zou kennen.

U verklaart in augustus 2020 gedurende 2 dagen vastgehouden en ondervraagd te zijn (notities CGVS, p. 19-20). Eerder verklaarde u reeds dat u een maand voor de aanval op uw dorp begin oktober 2020 (notities CGVS, p. 13 + p. 19) gedurende 2 dagen opgesloten werd, nl. in augustus of september (notities CGVS, p. 15). Aangaande deze aanval op het dorp, verklaart u voor het CGVS dat deze plaats had tussen 4 en 7 oktober 2020 (notities CGVS, p. 13), nadat de Engelstaligen op 1 oktober geprotesteerd hadden omwille van de onafhankelijkheidsdag. Voor de DVZ verklaarde u echter dat de aanval plaats had in augustus 2020 (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5) en dat u opgepakt werd door het staatsleger voor augustus. Het is echter niet aannemelijk dat u de aanval op uw dorp verkeerdelijk in augustus zou situeren, te meer daar deze volgens uw verklaringen gebeurde enkele dagen na de Engelstalige protesten omwille van de Onafhankelijkheidsdag. Geconfronteerd met uw verklaringen dienaangaande, verklaart u dat u toen "misschien" onder druk stond, maar weet u het niet (notities CGVS, p. 26). Bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS gevraagd of u opmerkingen had omtrent uw onderhoud bij de DVZ, verklaart u echter uitdrukkelijk geen opmerkingen te hebben (notities CGVS, p. 3). U legt aldus inconsistente verklaringen af aangaande uw detentie en de aanval op uw dorp.

Bovendien, door de DVZ uitdrukkelijk gevraagd of u ooit in de gevangenis gezeten heeft, zowel voor een korte tijd in hechtenis als een opsluiting voor langere tijd, antwoordt u ontkennend (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1). Wanneer de DVZ vraagt naar de redenen dat u vreest voor uw leven, legt u eerst verklaringen af over de aanval op uw dorp en de dood van uw broer W. (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Pas wanneer de DVZ daarna vraagt of er nog andere redenen zijn die geleid hebben tot uw vlucht uit Kameroen, verklaart u dat u eerder opgepakt en enkel geslagen werd door het leger. Pas wanneer de DVZ daar dan ook dieper op ingaat, vermeldt u dat u ook ondervraagd werd over vrienden van u. Dat u er niet aan denkt dat u enkele dagen vastgehouden en gemarteld werd wanneer de DVZ u hier letterlijk naar vraagt, maar dat u hier pas verklaringen over aflegt wanneer er verder gepolst wordt naar bijkomende redenen van uw vlucht uit uw land van herkomst, tast de ernst, geloofwaardigheid en doorleefdheid van uw verklaringen grondig aan.

U herhaalt meermaals dat u **ondervraagd werd over uw “vrienden”** die lid zouden zijn van de afscheidingsbeweging (notities CGVS, p. 13 + p. 15 + p. 19-20) en dat u hen wel een beetje kende (notities CGVS, p. 20). Desondanks **herkende u de door het leger genoemde titels of namen niet**, hoewel ze namen gebruikten waar mensen in het dorp mee aangewezen werden (notities CGVS, p. 20). Voor de DVZ verklaarde u daarenboven niet dat u deze mensen niet kende of de namen niet herkende, maar dat u **niet wist waar ze waren** (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Hieruit blijkt toch dat u deze namen wel herkende. Op het einde van het onderhoud voor het CGVS geeft u toe dat u de namen van deze personen herkende en te weten dat het leden van de (Ambazonia) groep waren (notities CGVS, p. 26), maar dat het niet uw persoonlijke vrienden waren. Dat blijkt u allemaal nog te weten, maar u kent niet de namen waarnaar gevraagd werd (notities CGVS, p. 20-21). Bovendien blijkt uit uw verklaring voor het CGVS dat iedereen de gevraagde namen kende (notities CGVS, p. 26), maar opnieuw slaagt u er dan toch niet in om deze namen te herhalen. **Uw verklaringen omtrent de personen over wie het leger meer informatie wilde bekomen via u, zijn niet consistent.**

Tevens blijft u uitermate vaag en oppervlakkig aangaande deze twee dagen. Gevraagd of u iemand kende die ook werd vastgehouden, verklaart u dat het **gewoon buurtbewoners zijn** (notities CGVS, p. 20-21). Gevraagd of u er nog iemand van weet, antwoordt u ontkennend om kort daarna te verklaren dat D. ook werd vastgehouden. **Gevraagd wat er met D. gebeurd is, weet u niet of hij werd vrijgelaten en heeft niemand u nog iets over hem verteld.** Gevraagd wat u deed nadat u werd vrijgelaten, verklaart u dat u naar een ziekenhuis gebracht werd (notities CGVS, p. 22), maar u **weet niet naar welk ziekenhuis u dan wel ging om verzorgd te worden.**

Het houdt bovendien geen steek dat u na twee dagen van ondervragingen en folteringen gewoon vrijgelaten wordt omdat u nog studeert (notities CGVS, p. 20-21). Verder verwondert het dat er bij uw vrijlating helemaal niets gezegd werd (notities CGVS, p. 21).

In het kader van deze procedure, legt u bovendien een **Kameroens paspoort neer dat op 17 september 2020** uitgegeven werd (beschikbaar in de groene map). Gevraagd naar de manier waarop u dit paspoort bekwam, verklaart u o.m. dat gevraagd werd naar een certificaat dat u nooit opgesloten werd of een criminele zaak had (notities CGVS, p. 17-18), en dat u dit certificaat in september verkreeg - hoewel u **in augustus nog 2 dagen werd vastgehouden, ondervraagd en gemarteld** (notities CGVS, p. 19-20). U verklaart in september 2020 ‘begonnen’ te zijn met uw paspoort (notities CGVS, p. 22). Gevraagd wat ze u vroegen toen u uw paspoort ging aanvragen, verklaart u dat ze vroegen waar u heen wou reizen. Verschillende malen gevraagd of er nog andere dingen gevraagd werden en of er nog andere opmerkingen gemaakt werden, antwoordt u telkens ontkennend. **Gelet op uw contacten met de Kameroense autoriteiten na uw detentie, blijkt u niet in de negatieve aandacht van deze autoriteiten te staan.** Dat u blijkbaar zonder problemen het certificaat en uw paspoort kreeg en zonder problemen in maart 2021 Kameroen kon verlaten nadat uw paspoort er door de Kameroense autoriteiten gecontroleerd werd, toont aan dat de Kameroense autoriteiten u niet viseren en hoogstwaarschijnlijk zelfs nooit opgepakt hebben.

U verklaart zelfs na uw vrijlating niets meer vernomen te hebben over uw detentie of iets wat daar verband mee houdt (notities CGVS, p. 22). Even later nogmaals gevraagd hoe u weet dat de overheid u vandaag nog zoekt, verklaart u dat uw oom in Mbengwi zei dat ze nog naar mensen aan het zoeken zijn (notities CGVS, p. 25). Echter, gevraagd naar wat uw oom u vertelt, verklaart u dat hij zegt dat ze “naar ons” aan het zoeken zijn, waarbij u doelt op de jongeren in het algemeen die weggegaan zijn (notities CGVS, p. 23 + p. 25).

Bovendien verklaart u eerder tijdens het onderhoud voor het CGVS **geen familie meer in Kameroen te hebben** (notities CGVS, p. 6). Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u gezocht wordt door de Kameroense autoriteiten en u dit weet via uw oom in Kameroen, nog verder aan.

Gevraagd hoe ze u in bv. Douala zullen terugvinden, verklaart u natuurlijk gebruik te zullen maken van identificatiedocumenten (notities CGVS, p. 25), maar **weet u niet of ze u zo kunnen vinden**, waarna u spreekt over de moeilijke situatie van Engelstaligen in Douala. In 2020, vlak na uw detentie, stond u er echter niet bij stil dat u door de autoriteiten gevonden kon worden via de aanvraag van een paspoort. Dat u dan wel denkt dat u in bv. Douala misschien gevonden kan worden door het gebruik van identificatiedocumenten, tast de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande uw vrees voor de Kameroense autoriteiten verder aan.

Gelet op het voorgaande maakt u het niet aannemelijk dat u reeds voor uw vertrek uit Kameroen problemen had met de autoriteiten van uw land van herkomst.

U legt trouwens tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af omtrent de aanwezigheid van familie in uw land van herkomst.

Eerder werd reeds opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over wanneer de aanval op het dorp plaats had, zo verklaart u voor de DVZ dat uw dorp aangevallen werd in **augustus 2020**, om voor het CGVS dan weer te verklaren dat uw dorp begin **oktober 2020** aangevallen werd (zie supra). Verder verklaart u zowel voor de DVZ, als voor het CGVS, dat uw broer W. tijdens deze aanval gedood werd (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5 + notities CGVS, p. 13). Echter, wanneer de DVZ vraagt naar uw broers en zussen, verklaart u dat uw broer **W.B. in 2021 overleed** (Verklaring DVZ, vraag 17). Voor het CGVS verklaart u dan weer dat uw broer **W.S.** heet en dat hij geen andere namen heeft (notities CGVS, p. 12). Uw verklaring dat u tijdens het onderhoud voor de DVZ “misschien” onder druk stond (notities CGVS, p. 26) kan niet als een dienstig verweer beschouwd worden, te meer daar u bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS uitdrukkelijk verklaart geen opmerkingen te hebben (notities CGVS, p. 3). U legt tegenstrijdige verklaringen af over de aanval op uw dorp en uw broer W., wat de doorleefdheid van uw verklaringen dat u tijdens een aanval op uw dorp aanwezig was grondig aantast.

Verder verklaart u eerst dat u tijdens deze bewuste aanval naar **Njindom** vluchtte (notities CGVS, p. 14). Gevraagd wat u daar in dat dorp deed, verklaart u uitdrukkelijk dat u zich daar tot het daaropvolgende jaar daar verborg. Later verklaart u echter dat u naar het dorp **Toneku** vluchtte om u daar te verstoppen (notities CGVS, p. 19). U legt tegenstrijdige verklaringen af over het dorp waar u heen vluchtte toen Mbengwi aangevallen werd.

Gelet op deze vaststellingen, maakt u de aanval en uw aanwezigheid tijdens de aanval op het dorp Mbengwi in oktober 2020 niet aannemelijk.

Bovendien geeft u geen duidelijk zicht op de reële situatie wat betreft de aanwezigheid van familie in uw land van herkomst.

Hoewel u eerst verklaart **geen familie meer in Kameroen** te hebben (notities CGVS, p. 6), blijkt uit uw latere verklaringen voor het CGVS dat u wel nog familie in Mbengwi heeft nomen, nl. **een oom en een oma** (notities CGVS, p. 25).

Verder legt u tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over de dood van uw broer W. (zie supra).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus “Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire.”** dd. 19 november 2021, beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_crise_anglophone_-_situation_securitaire_20211119.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om **een gelokaliseerd conflict** dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio’s North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker

redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaatgeneraal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala, Littoral Region, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de **Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen wordt door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is, en niet algemeen verspreid, zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, waar ze vaak in precare omstandigheden leven. De Engelstalige IDP's genieten er echter wel degelijk hulp en sympathie vanwege de Franstalige gastgemeenschap. Er is geen sprake van spanningen tussen de twee gemeenschappen. De geraadpleegde bronnen geven voorts hoofdzakelijk aan dat Engelstalige IDP's geen gerichte discriminatie ondervinden vanwege de autoriteiten, louter omwille van het feit dat ze Engelstalig zijn. Er vinden nog altijd razzia's plaats binnen de Engelstalige gemeenschap in Franstalig Kameroen, maar het aantal is aanzienlijk gedaald in 2021. Sommige IDP's worden gearresteerd met de bedoeling hen te intimideren of geld af te persen. Uit het geheel van de informatie blijkt echter nog steeds dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Douala, Littoral Region. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Douala vestigt.

Zo blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS dat u als **verkoper** van elektronica gewerkt heeft (Verklaring DVZ, vraag 12 + notities CGVS, p. 6) en uw ouders hielp op hun boerderij (notities CGVS, p. 6). U heeft eveneens in een restaurant gewerkt (Verklaring DVZ, vraag 12). U **spreekt eveneens een beetje Frans** (notities CGVS, p. 3). **Verder heeft u na uw vertrek uit Kameroen nog contact met uw vriend F.J., die in Douala woonachtig is** (notities CGVS, p. 7-8). **U verbleef eerder eveneens reeds bij hem toen u een stage liep bij een bedrijf in de haven van Douala in het kader van uw studies. U vatte eveneens universitaire studies aan** (notities CGVS, p. 5). Deze elementen tonen een mate van zelfredzaamheid aan waardoor mag verondersteld worden dat u zich in het Franstalig deel van uw land, meer bepaald in Douala, zal kunnen vestigen.

Gevraagd of u zich ergens anders in Kameroen kan vestigen, verklaart u geen dichte familie meer te hebben in Kameroen (notities CGVS, p. 16) en dat u in Mbengwi zou moeten gaan wonen. Gelet op uw tegenstrijdige verklaringen omtrent uw broer W. en uw plotse verklaringen omtrent uw oom en oma in Mbenwi (zie supra), **geeft u geen zicht op uw reële situatie wat betreft de aanwezigheid van familie in uw land van herkomst.** Gevraagd naar de reden dat u niet naar Douala kan gaan, aangezien u daar al een stage had gelopen, verklaart u dat Engelstaligen er slecht behandeld worden, vooral de jongeren die geen Frans praten (notities CGVS, p. 16).

U verklaart verder gehoord te hebben over mensen die in Douala opgesloten worden omdat de overheid zegt dat ze van Ambazonia zijn, maar gevraagd wie u kent die in Douala gevangen genomen werd, kent u niemand persoonlijk. Verder verwijst u naar de algemene situatie in Franstalig Kameroen. Echter, door het CGVS gevraagd naar de huidige contacten met uw vriend F.J. in Douala, verklaart u dat zijn moeder enkele maanden geleden overleden is, maar dat u met hem niet over andere zaken praat (notities CGVS, p. 8). Gevraagd naar het contact met uw moeder, uw zus en uw broer (notities CGVS, p. 11-13), verklaart u evenmin te spreken over de situatie van Engelstaligen in Franstalig Kameroen. Ook met uw vrienden in Kameroen praat u niet over de situatie van Engelstaligen in Franstalig Kameroen (notities CGVS, p. 15-16). Er kan dan ook niet ingezien worden waarom u zich niet in het Franstalige landsgedeelte zou vestigen, te meer daar u blijkbaar voldoende initiatiefrijk bent om naar Europa te reizen en u in een vreemde gemeenschap te vestigen, zonder dat u enige familieleden in Europa heeft (Verklaring DVZ, vragen 20-21).

Voor de volledigheid wordt nog opgemerkt dat uit objectieve informatie blijkt dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn. Bovendien maakt u het niet aannemelijk dat u zelf gevisieerd wordt door de autoriteiten (zie supra).

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Douala, Littoral Region, in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchterternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

In het kader van uw verzoek tot internationale bescherming legt u een foto van uw rug neer, omdat u tijdens uw detentie van 2 dagen geslagen werd (notities CGVS, p. 15). Tijdens het onderhoud werd gevraagd om dit litteken door een arts te laten attesteren (notities CGVS, p. 15 + p. 27), wat u nalaat te doen. De foto van uw rug gaat echter niet gepaard met geloofwaardige verklaringen en kan het voorgaande niet wijzigen.

De door u neergelegde foto's en informatie omtrent een aanval door soldaten in Mbengwi kan het voorgaande niet wijzigen.

U legt tijdens het onderhoud een USB-stick neer, waar 3 filmpjes op staan. U verklaart dat u niet genoemd wordt in deze video's. (notities CGVS, p. 4-5). Deze filmpjes kunnen het voorgaande dan ook niet wijzigen.

U legt een Oekraïense verblijfsvergunning neer. Deze kan het voorgaande niet wijzigen.

Het door u neergelegde paspoort werd hierboven reeds besproken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 24/08/2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

- 2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de kennelijke beoordelingsfout en de schending van:
- Artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;
 - Artikelen 48 tot en met 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
 - De motiveringsplicht die is vastgelegd in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en in de artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen;
 - De zorgvuldigheidsplicht en het "algemene beginsel van behoorlijk bestuur".

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“[...]”

1. TOEKENNING VAN DE VLUCHTELINGENSTATUS

Met oog op het Verdrag van Genève, heeft verzoeker ernstige vervolgingen ondergaan in zijn land van herkomst. De vervolgingen hebben plaats gevonden in een context van gewelddadige conflicten in Kameroen en onveiligheid in de Engelstalige regio.

Verzoeker is Engelstalig. Hij is afkomstig uit de zuidwestelijke regio van Kameroen (Kumba). In 2016 verhuisde hij naar Mbengwi (noordwestelijke regio).

Omwille van het feit dat verzoeker Engelstalig is, werd hij verdacht met separatistische te zijn door de overheidstroepen. Hij werd gearresteerd, vastgehouden tijdens twee dagen, en gemarteld. Het leger verdacht dat hij lid was bij de Ambazonia afscheidingsbeweging.

Omwille van deze feiten, besloot verzoeker de regio te verlaten.

Hij werd vervolgd omwille van zijn ras, nationaliteit en politieke overtuiging in de zin van artikel 48/3, §4, van de vreemdelingenwet. Artikel 48/3, §4, van de vreemdelingenwet bepaalt: [...]

Het feit dat verzoeker werd beschuldigd van politieke overtuigingen te hebben hoewel hij deze politieke overtuigingen niet in de werkelijkheid heeft is dus niet pertinent. Deze omstandigheid verandert niets aan het feit dat de vervolgingsfeiten gebonden zijn aan de Geneefse Conventie.

Verzoeker vreest te worden beschouwd als Ambazoniaan door de Kameroense bevolking en overheid en als verrader door de separatistische vechters, en door hen, voor deze redenen te worden vervolgd in de zin van artikel 48/3 §2 van de vreemdelingenwet. Hij vreest te worden vervolgd door de separatistische vechters en de Kameroense bevolking, in de vorm van daden van lichamelijk of geestelijk geweld, of een samenstel van verschillende maatregelen waaronder mensenrechtenschendingen. Hij vreest te worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten, in de vorm van daden van lichamelijk of geestelijk geweld, of wettelijke, administratieve, politieke en/of gerechtelijke maatregelen die op zichzelf discriminerend zijn of op discriminerende wijze worden uitgevoerd, onevenredige of discriminerende vervolging of bestraffing, en ontneming van de toegang tot rechtsmiddelen, waardoor een onevenredig zware of discriminerende straf wordt opgelegd, in de zin van Artikel 48/3 §2 van de vreemdelingenwet.

De vervolgingen en vrees voor vervolging van de verzoeker zijn gebonden aan het Verdrag van Genève.

Verzoeker heeft een gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, nationaliteit en politieke overtuigingen in de zin van Artikel 48/3, §4, e) van de vreemdelingenwet.

Op deze grond heeft verzoeker een nood aan een internationale bescherming in de zin van het Verdrag van Genève wegens vervolgingen en bedreigingen die hij in Kameroen heeft verdragen.

2. ANTWOORDEN OP DE DOOR DE VERWERENDE PARTIJ AANGEVOERDE GRIEVEN

2.1 Over de detentie

Het CGVS beschouwt dat de verklaringen van verzoeker over zijn detentie en de aanval of zijn dorp inconsistent zijn. Dit, op basis van tegenstrijdigheden intussen de verklaringen van verzoeker op het CGVS en die bij de DVZ.

Er dient te worden opgemerkt dat verzoeker de woorden “aanval” en “betoging” – in het Engels “attack” en “protest” - door elkaar gebruikt. Dit heeft waarschijnlijk veel verwarring veroorzaakt maar een persoon zich bespreekt nooit twee keer in dezelfde bewoordingen. In dit verband stelt UNHCR dat de herinnering van een persoon is bijna altijd gebaseerd op gevolgtrekkingen, ramingen en giswerk, en is zelden nauwkeurig: [...]

Bovendien, was verzoeker nog steeds bang en niet klaar om zijn problemen duidelijk uit te leggen bij de DVZ. Hij was de oorlog in Oekraïne net ontvlucht, wat zeer stressvol en traumatiserende was voor hem.

Ten meer, werden er meer dan een aanval en meer dan een protest in de regio voor zijn vertrek.

Deze elementen hebben de confusie ter zake veroorzaakt. Voor alle duidelijkheid werd verzoeker rond augustus vastgehouden. De betoging nam plaats rond oktober, en een paar dagen nadien werd zijn huis in brand gestoken in de context van een aanval door het leger in represaille voor de laste betoging.

Het CGVS merkt op dat verzoeker deze detentie niet onmiddellijk vermeldde bij de DVZ, hoewel hij dit toch later bij de DVZ deed. Verzoeker betreurt deze appreciatie, de welke te strikt is. Verzoeker maakte geen melding van deze detentie wanneer hij specifiek gevraagd werd of hij al in een gevangenis had gezeten. Dit, omdat zijn detentie “illegaal” was. Hij werd inderdaad gearresteerd en willekeurig vastgehouden. Bij de DVZ dacht hij dat de vraag betreft een behoorlijke arrestatie en opsluiting, wat niet het geval was voor hem.

Wat de ondervraging tijdens deze detentie betreft, verwijt het CGVS verzoeker dat hij geen consistent verklaringen heeft gegeven.

Verzoeker herhaalt dat hij de mensen waarover hij geïnterviewd werd slechts “een beetje kende”. Hij spelde voetbal in een club samen met deze mensen. Hij kende hun bijnamen maar niet hun echte namen. Hij heeft ook weinig herinneringen van deze detentie en de ondervraging omwille van het traumatiserende karakter van deze twee dagen.

Voorts zij eraan herinnerd dat de door verzoeker aangevoerde detentie slechts twee dagen heeft geduurd. In dit opzicht lijken de eisen van het CGVS niet in verhouding te staan tot de duur van de detentie.

De Raad heeft immers reeds geoordeeld dat rekening moet worden gehouden met de context van een detentie, met name de korte duur ervan. Zo oordeelde de Raad in de volgende bewoordingen: [...]

Dezelfde redenering moet in het onderhavige geval worden toegepast, aangezien het gaat om een detentie van slechts twee dagen. Dit rechtvaardigt een aanzienlijke vermindering van de eisen van de CGVS.

In deze omstandigheden is de beoordeling van het CGVS te strikt in dit verband.

Wat D. – de buurtman van verzoeker – betreft, beschouwt verzoeker de verwachtingen van het CGVS te hoog gegrepen. Gezien de martelingen die verzoeker tijdens zijn detentie zijn aangedaan, was hij bij zijn vrijlating fysiek en psychologisch niet in staat om inlichtingen in te winnen over het lot van D.. Daarna kon hij geen informatie over hem krijgen omdat hij op de vlucht was. Vanuit België is het natuurlijk onmogelijk voor verzoeker om informatie over D. te verzamelen. In het bijzonder omwille van het feit dat D. ook “illegaal” werd vastgehouden.

Het is dus te verwachten dat verzoeker hieromtrent onwetende blijft, in tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert.

Over het feit dat verzoeker niet weet naar welke ziekhuis hij gebracht werd nadat hij vrijgelaten werd, dient er te worden opgemerkt dat het CGVS een verkeerde lezing van de verklaringen van verzoeker heeft gemaakt.

Verzoeker werd niet gebracht naar een ziekenhuis maar naar een “apotheker” kantoor waar hij nog nooit was geweest...

Hij was bewust maar zwaargewond en in shock. Omwille van het traumatische karakter van de ervaring van verzoeker, is het van belang rekening te houden met de door het UNHCR vastgestelde beginselen: « Beyond proof, Credibility assessment in eu asylum systems may 2013 [URL]: [...]

Het is dan ook niet verwonderlijk dat hij sommige details niet kan geven.

Wij benadrukken dat volgens vaste rechtspraak: [...]

Quod non in casu. Het feit dat verzoeker de naam van de praktijk waar hij medische zorgen kreeg niet kent is onvoldoende om de geloofwaardigheid van zijn relaas aan te tasten.

2.2 Over het paspoort van verzoeker

Het CGVS stelt verder dat verzoeker Kameroen op legale wijze heeft verlaten en een paspoort in Kameroen kon verkrijgen.

Dit element is niet pertinent om de vrees van verzoeker te beoordelen. Dit doet niets af aan de geloofwaardigheid van de vrees van de verzoeker. In dit verband stelt UNHCR: [...]

Verzoeker kan dus niet worden verweten dat hij een paspoort kon krijgen. Dit impliceert niet dat hij geen gegronde vrees voor vervolging heeft. Bovendien, als eerder geschreven werd verzoeker illegaal gearresteerd en vastgehouden. De Kameroense autoriteiten die zijn paspoort hebben afgegeven, niet konden weten dat hij was aangehouden en vastgehouden.

Ten meer, moest de broer van verzoeker de ambtenaar omkopen om het paspoort te laten doen.

2.3 Over het nasleep van de detentie

Het CGVS impliceert dat verzoeker, na de detentie, geen verder problemen ontmoet in Kameroen.

Verzoeker benadrukt dat hij wel gezocht werd na zijn vrijlating, volgens het nieuws dat hij van een “oom” verkreeg.

Het CGVS is van mening dat dit niet geloofwaardig is omdat verzoeker geen meer familie in Kameroen verklaarde te hebben.

De verwerende partij heeft hier een valse lezing gemaakt van de verklaringen van verzoeker.

Het CGVS hield geen rekening van de aspecten van interculturele communicatie. Hier spoke verzoeker niet van een oom in de letterlijke Belgische zin maar in de populaire Kameroense zin van het woord, d.w.z “oom” als een teken van respect voor een oudere persoon.

Verzoeker bevestigt dat hij geen familie meer in Kameroen heeft.

Als Engelstalige zal verzoeker overal in Kameroen als een Ambazoniaan geïdentificeerd door de overheidstroepen worden. Engelstaligen zijn inderdaad geassimileerd met Ambazoniaans, en als gevolgd, gearresteerd en misbruikt (zie infra).

2.4. Over de verklaringen van verzoeker omtrent de aanwezigheid van familie in Kameroen

Het CGVS is van mening dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen in dit verband heeft afgelegd.

Het CGVS zich baseert op de verklaringen van verzoeker op de DVZ en vergelijkt deze verklaringen met die van verzoeker op het CGVS.

Verzoeker werd onder druk gezet op de DVZ. Hij werd onderbroken door de interviewer die hem vertelde dat hij op dat moment niet alles hoefde uit te leggen en dat hij daar later de kans voor zou krijgen.

Dit is regelmatig. Wij betreuren de beoordeling van het CGVS over de interviews bij de DVZ, de welke regelmatig problematisch zijn. Gezien de vaak gemelde problemen is voorzichtigheid geboden en mag niet zonder meer worden vertrouwd op de verklaringen in de DVZ-vragenlijsten. Er zij aan herinnerd dat deze vragenlijsten bedoeld zijn ter voorbereiding van de persoonlijke onderhouds bij het CGVS, en niet om de verklaringen van de verzoekers te markeren om hun geloofwaardigheid te bevestigen. Het doel van deze verklaringen wordt dus door het CGVS misbruikt, terwijl het juist de verschillende doeleinden zijn die de verschillende voorzorgsmaatregelen met betrekking tot deze gesprekken rechtvaardigen. Indien het passend is om, zoals het CGVS beweert, dezelfde bewijskracht toe te kennen aan de verklaringen die bij de DVZ zijn afgelegd, is er dus geen enkele rechtvaardiging voor verzoekers om zich bij de DVZ niet te laten vergezellen door een betrouwbaar persoon of een advocaat, net zoals bij het CGVS.

Verzoeker kon zijn gesprek bij de DVZ niet met een begeleider bijwonen. Het is dus niet mogelijk na te gaan of dit interview correct is verlopen. De verklaringen van de verzoeker bij de DVZ moeten dus soepel worden geanalyseerd. In casu is de volledige naam van de broer van verzoeker W.B.S.. Er is dus geen tegenstrijdigheid in zijn verklaringen. Alleen heeft verzoeker niet de volledige naam gegeven. Natuurlijk is de broer van verzoeker in 2020 overleden sinds verzoeker al in exil was in 2021. Er dient te worden opgemerkt dat verzoeker de namen "Njindom" en "Toneku" door elkaar gebruikt om over hetzelfde gebied te praten. Beide maken deel uit van dezelfde gemeente, Mbengwi.

3. TOEKENNING VAN DE SUBSIDIAIRE BESCHERMING

[...]

Verzoeker voldoet aan alle voorwaarden voorzien door artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Bovendien behoort hij tot geen van de door de wet voorziene uitsluitingsgevallen. In ondergeschikte orde dient hem ten gevolge, de subsidiaire bescherming status toegekend te worden.

Met betrekking tot de veiligheidssituatie in de Engelstalige regio is de verwerende partij van oordeel dat:

[...]

3.1. Het risico van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) Vw: willekeurig geweld van een dergelijke intensiteit dat er een risico bestaat van ernstige schade aan een burger in de zuidwestelijke regio

Om te beginnen lijkt het van belang te herinneren aan de rechtspraak van uw Raad, geïnspireerd door de Elgafaji-rechtspraak (met name CCE, arrest nr. 233 230 van 27 februari 2020): [...]

Verzoeker is van mening dat in casu aan de eerste hypothese is voldaan. Er zij aan herinnerd dat de verwerende partij nooit de regio van herkomst van verzoeker en zijn leven in de Engelstalige regio's heeft betwist.

De verwerende partij beschouwt de Engelstalige regio's (Zuid en Noord westerse regio's) als de regio's van herkomst van verzoeker.

Het feit dat er in de zuidwestelijke regio sprake is van willekeurig geweld en dat de mate van deze willekeurig geweld zodanig is dat elke burger op het grondgebied waar het geweld plaatsvindt wordt getroffen, is ook niet betwist door de verwerende partij (bestreden beslissing p. 5).

Er zij op gewezen dat de veiligheidssituatie in de Engelstalige regio's blijft ernstig. De verzoekende partij verwijst naar verschillende objectieve bronnen over de huidige veiligheids- en humanitaire situatie in de regio. De verzoekende partij belicht de volgende informatie: [...]

In het licht van deze informatie kan er geen twijfel over bestaan dat de situatie in de regio uiterst precair, volatiel en onstabiel is. Derhalve moet worden geconcludeerd dat er sprake is van een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, lid 2, sub c, van de Vw.

Er zij op gewezen dat de verwerende partij tot dezelfde conclusie komt. Verzoeker is van mening dat de overgelegde informatie tot de conclusie moet leiden dat dit willekeurige geweld voldoende intens is om te oordelen dat elke burger in de zuidwestelijke regio een reëel risico loopt dat zijn leven of zijn persoon ernstig wordt bedreigd door het loutere feit van zijn aanwezigheid aldaar.

Het feit dat er in de zuidwestelijke regio sprake is van willekeurig geweld en dat de mate van deze willekeurig geweld zodanig is dat elke burger op het grondgebied waar het geweld plaatsvindt wordt getroffen, is ook niet betwist door de verwerende partij.

3.2. Douala als vestigingsalternatief

Het CGVS stelt dat het risico van verzoeker zich niet uitstrekt tot het gehele Kameroense grondgebied.

Verzoeker wijst erop dat de verwerende partij's analyse van het alternatief van binnenlandse vlucht slechts zin heeft indien verzoekers vrees gegrond en actueel wordt geacht. Verzoeker is derhalve van mening dat het in bestreden beslissing is geïmpliceerd dat de verwerende partij zijn vrees gegrond en actueel acht.

Dat was ook de redenering die Uw Raad heeft gevolgd in zijn arrest van 18 december 2020, eveneens betreffende een Kameroense onderdaan: [...]

Volgens verzoeker geldt dezelfde redenering naar analogie.

Zijn vrees moet daarom als gegrond en actueel worden beschouwd.

De bewijslast ligt dus bij de verwerende partij. Zij moet bewijzen dat de verzoeker een vestigingsalternatief heeft. Overeenkomstig artikel 48/5, § 3, van de wet van 15 december 1980.

Over vestigingsalternatieven en meer bepaald over de omkering van de bewijslast heeft Uw Raad in zijn arrest nr. 54.609 van 20 januari 2011 het volgende beslist: [...]

In een recenter arrest besloot Uw Raad: [...]

In casu onderzocht het CGVS in de bestreden beslissing niet serieus of aan deze voorwaarden is voldaan. In Douala vreest verzoeker het slachtoffer van ernstige discriminaties te worden. Hij zal door de bevolking als een Ambazoniaan worden beschouwd. Hij zal geen job vinden omwille van zijn afkomst uit de Engelstalige regio. Verzoeker zal gediscrimineerd worden op straat, door de Franstaligen en de overheid. Hij zal in zijn essentiële behoeften verhinderd worden. Hij vreest het slachtoffer van een willekeurige arrestatie te worden, aangezien hij in Douala als Ambazoniaan zal worden beschouwd. Hij zal in zeer precare levensomstandigheden zich bevinden als direct gevolg van dit discriminatie.

Wat de situatie van Engelstalige in Douala en elders in Kameroen betreft, rapporteert Amnesty International: [...]

De algemene informatie bevestigt de vrees van verzoeker in verband met Douala. De leefomstandigheden van de Engelstaligen in Douala worden niet betwist door het CGVS. De levensomstandigheden van Engelstalige IDPs zijn “zeer precare” (bestreden beslissing, p. 4); “Sommige IDP’s worden gearresteerd met de bedoeling hen te intimideren of geld af te persen.” (Ibid.).

Verzoeker heeft ook geen banden met Douala en kent niemand daar. Zijn grootmoeder is overleden en zijn vriend F.J. zit nu in Koumbana. F.J. heeft gekozen om Douala te verlaten omwille van de massale arrestaties van Engelstaligen in de hoofdstad.

De familie van verzoeker heeft het land verlaten en beschikt over geen enkele financiële middelen. Verzoeker kan niet gedwongen worden om zo te leven, op de loer en in angst. Dit schendt zijn grondrechten, met name zijn recht op een privé- en gezinsleven en op persoonlijke ontplooiing. Bijgevolg kan redelijkerwijs niet van hem worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft.

Over de situatie van IDPs in Kameroen stelt OCHA: [...]

Gelet op deze gegevens zal verzoeker als ontheemde met zeer precare levensomstandigheden worden geconfronteerd indien hij naar Kameroen terugkeert.

Bovendien werd verzoeker reeds in het verleden het slachtoffer van discriminatie in Douala, omwille van het feit dat hij Engelstalig is. De realiteit van die feiten is bevestigd door de informatie die door het CGVS vermeld is in de bestreden beslissing hoewel minimaliseert het CGVS degene feiten: [...]

Het kan niet van verzoeker verwacht worden dat hij in precare omstandigheden in de Franstalige regio zich vestigt.

Het is niet nodig te bewijzen dat de discriminatie systematisch is noch dat Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen systematisch vervolgd door de Kameroense overheid worden om het voor verzoeker onredelijk te achten zich in Douala te vestigen.

Ter herinnering bepaalt artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet: [...]

Gelet op het voorgaande menen wij niet dat redelijkerwijs van verzoeker kan worden verwacht dat hij zich vestigt in Douala, waar hij geen familie heeft, geen huisvesting, geen uitzicht op werk en waar hij het risico loopt te worden gediscrimineerd als Engelstalig.

Douala vormt geen redelijk of veilig vestigingsalternatief voor verzoeker.

Het CGVS is van mening dat verzoeker niet naar de ervaring van andere Engelstaligen kan verwijzen om zijn vrees te bewijzen. De verzoekende partij betreurt deze appreciatie, de welke in strijd is met internationale richtsnoeren. In verband met het belang van de context in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming stelt UNHCR: [...]

De verwerende partij heeft geen rekening gehouden met alle elementen die nodig zijn om verzoekers vrees te beoordelen. Zij diende de vrees van verzoeker in concreto te onderzoeken. Om deze redenen heeft hij niet de nodige zorgvuldigheid en voorzichtigheid bij zijn analyse betracht.

Voorts hoeft verzoeker zich niet op persoonlijke ervaring te beroepen om zijn vrees voor vervolging te staven: [...]

In onderschikte orde, zou Uw raad niet overtuigd worden door de argumentatie van de verzoekende partij dient er te worden opgemerkt dat het COI-focusrapport waarop het CGVS zich uitsluitend baseert van 19 november 2021 dateert. Deze COI-focus is dus niet voldoende actueel.

In dit verband verwijzen wij naar de redenering in de uitspraak van Uw Raad nr. 174 506 van 12 september 2016 waarin wordt verwezen naar de rechtspraak van de Raad van State: [...]

Het rapport waarop de verwerende partij zich beroept, komt een jaar voor de genomen beslissing. Het heeft betrekking op de periode oktober 2020 – 17 november 2021. Zij kan derhalve geen licht werpen op de situatie in november 2022.

De bestreden beslissing moet dus op zijn minst worden vernietigd, zodat de huidige situatie van IDPs kan worden onderzocht."

2.2. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift middels URL naar volgende bronnen:

- UNHCR, "Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees", 2009, [...]
- Amnesty International, "Cameroun. Des dizaines d'anglophones et une centaine de membres du parti d'opposition languissent en prison pour s'être exprimés", 24.01.2022, [...]
- OCHA, "Cameroon - Situation Report Last updated: 1 Nov 2022", [...]
- CGVS, « COI-focus CAMEROUN Crise anglophone : situation sécuritaire », 19.11.2021, [...]
- Human Rights Watch, "Cameroun - Événements de 2021", 2022, [...]
- OCHA, "Cameroon: Humanitarian Dashboard (January to June 2022)", augustus 2022, [...]

2.3. Bij aanvullende nota van 31 maart 2023 brengt verweerder volgende landeninformatie bij middels URL:

- Update van de COI over de veiligheidssituatie naar aanleiding van de Engelstalige crisis: COI Focus "Kameroen. Engelstalige regio's: veiligheidssituatie" van 20 februari 2023.

2.4. Bij aanvullende nota van 13 april 2023 brengt verzoeker volgende stukken bij:

- "Een kopie van de overlijdensakte van zwager "S.W.", die tijdens de aanval in oktober op het dorp Mbengwi werd gedood (stuk 3)";
- "Een kopie van Kameroense medische documenten (stuk 4)";
- "Een kopie van een artikel over de aanval op het dorp Mbengwi (stuk 5)".

2.5. Ter terechtzitting legt verzoeker de originele stukken, die werden toegevoegd aan de aanvullende nota overgemaakt aan de Raad op 13 april 2023, neer:

- overlijdensakte;
- Kameroense medische documenten;
- origineel van de krant waarvan de kopie van een artikel werd bijgebracht.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. In het verzoekschrift benadrukt verzoeker dat Engelstalig is, afkomstig is uit de zuidwestelijke regio van Kameroen (Kumba) en in 2016 naar Mbengwi in de noordwestelijke regio verhuisde. Verzoeker vreest in Kameroen te worden vervolgd door de Kameroense bevolking en overheid, die hem als Ambazoniaan zullen beschouwen, en door de separatistische vechters, die hem als verrader zullen zien.

Te dezen dient vooreerst opgemerkt dat nergens in de beschikbare rapporten, die door beide partijen werden bijgebracht, wordt geadviseerd om aan elke Engelstalige Kameroener, afkomstig uit de Engelstalige regio, een vorm van internationale bescherming te bieden. Er moet dan ook worden benadrukt dat verzoeker *in concreto* dient aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat verzoeker betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Verzoeker dient zijn verzoek om internationale bescherming uiteen te zetten vanuit zijn eigen ervaringen, belevingen en leefwereld. Een verzoek om internationale bescherming vindt immers plaats op individuele basis en daarbij wordt rekening gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker. Elke aanvraag dient met andere woorden individueel te worden onderzocht waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert of een persoonlijk risico op ernstige schade loopt.

Verzoeker slaagt er, gelet op wat volgt, echter niet in een vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in zijn hoofd concreet aannemelijk te maken.

5. Verzoeker heeft Kameroen verlaten in maart 2021 met een studentenvisum voor Oekraïne. Verzoeker gaf aan dat hij in augustus of september 2020 twee dagen werd vastgehouden door het Kameroens leger op verdenking van lidmaatschap bij de Ambazonia afscheidingsbeweging en dat, ten gevolge van een aanval door het leger op Mbengwi in oktober 2020, zijn stiefbroer om het leven kwam en hijzelf vluchtte naar Njindom en gescheiden raakte van zijn familie.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verweerder vastgesteld dat verzoeker doorheen zijn verklaringen niet aannemelijk kon maken dat hij een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De Raad sluit zich na kennisneming van de elementen in het dossier aan bij de vaststellingen van verweerder. Dienvolgens blijkt:

- verzoeker legt inconsistente verklaringen af aangaande de periodes waarin zijn detentie en de aanval op zijn dorp plaatsvonden (vragenlijst CGVS, vraag 3.5; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13, p. 19-20);
- verzoeker antwoordde ontkennend op de uitdrukkelijke vraag of hij ooit in de gevangenis heeft gezeten (vragenlijst CGVS, vraag 3.1), om even later – wanneer gepolst wordt naar bijkomende redenen voor zijn vlucht – opeens verklaringen af te leggen over zijn detentie (vragenlijst CGVS, vraag 3.5), hetgeen de geloofwaardigheid en doorleefdheid van zijn verklaringen ondermijnt;
- verzoekers verklaringen omtrent de personen over wie het leger meer informatie wilde bekomen via verzoeker zijn niet consistent (vragenlijst CGVS, vraag 3.5; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13, p. 15, p. 19-21, p. 26);
- verzoeker blijft vaag over de twee dagen detentie, weet niet wat er met zijn medegevangene D. is gebeurd, weet niet naar welk ziekenhuis hij na de detentie werd gebracht, stelt dat hij gewoon werd vrijgelaten omdat hij nog studeert en dat er helemaal niets werd gezegd bij zijn vrijlating (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20-22);

- de vaststelling dat verzoeker zonder problemen het certificaat dat hij nooit werd opgesloten en zijn paspoort kreeg én Kameroen zonder problemen op legale wijze kon verlaten in maart 2021 toont aan dat de Kameroense autoriteiten verzoeker niet viseren en hoogstwaarschijnlijk nooit opgepakt hebben (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17-20, p. 22);
- de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen dat hij gezocht wordt door de Kameroense autoriteiten en dit weet via zijn oom (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23, p. 25), wordt ondergraven door zijn eerdere verklaring geen familie in Kameroen meer te hebben (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6);
- dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud stelt dat hij misschien kan gevonden worden in Douala door het gebruik van identiteitsdocumenten (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 25), maar hij er in 2020 - juist na zijn detentie - niet bij stilstond dat hij door de autoriteiten kon gevonden worden via de aanvraag van zijn paspoort, tast de doorleefdheid van verzoekers verklaringen aangaande zijn vrees voor de Kameroense autoriteiten verder aan;
- verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af over de aanval op Mbengwi en de dood van zijn broer W. (vragenlijst CGVS, vraag 3.5; verklaring DVZ, vraag 17; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12-13, p. 26);
- verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af aangaande het dorp waar hij heen vluchtte toen Mbengwi werd aangevallen, met name Njindom dan wel Toneku (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14, p. 19);
- verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af over de aanwezigheid van familieleden in Kameroen en biedt geen duidelijk zicht op de reële situatie van zijn familie in Kameroen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6, p. 25).

Ingevolge deze vaststellingen volgt de Raad verweerder in zijn besluit dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij reeds voor zijn vertrek uit Kameroen problemen had met de Kameroense autoriteiten.

Verzoeker slaagt er in het verzoekschrift niet in om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft.

Verzoeker beperkt zich in wezen tot het louter poneren van een vrees voor vervolging, het minimaliseren van en geven van *post factum* verklaringen voor de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn relaas, het verwijzen naar het traumatiserend karakter van de gebeurtenissen (in Kameroen en Oekraïne), het hekelen van het verloop en de omstandigheden van het interview bij de DVZ en het tegenspreken en bekritisieren van de motiveringen van verweerder. Dit vormt bezwaarlijk een dienstig verweer, waarmee verzoeker er – mede gelet op de volgende vaststellingen – niet in slaagt de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

6. Wat betreft de vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen over de periodes waarin zijn detentie en de aanval plaatsvonden, wordt in het verzoekschrift opgemerkt dat de woorden “aanval” en “betoging” (in het Engels “attack” en “protest”) door elkaar worden gebruikt. Daarnaast stelt verzoeker dat hij nog steeds bang was en niet klaar om zijn problemen bij de DVZ duidelijk uit te leggen, erop wijzend dat hij de oorlog in Oekraïne net was ontvlucht, wat traumatiserend en stressvol was voor hem. Hij meent dat deze elementen verwarring hebben veroorzaakt en geeft duidelijk aan dat hij werd vastgehouden in augustus, dat de betoging plaatsvond rond oktober en dat een paar dagen nadien zijn huis door het leger in brand werd gestoken als represaille.

De uitleg over het gebruik van de woorden “aanval” en “betoging” komt voor als een loutere *post factum* verklaring, waarmee verzoeker er niet in slaagt de vastgestelde tegenstrijdigheden op essentiële punten van zijn relaas te verschonen. Uit een eenvoudige lezing van verzoekers verklaringen, zowel bij de DVZ als bij het CGVS, kan niet blijken dat verzoeker de woorden aanval en betoging door elkaar haalde, laat staan hoe dit verzoekers incoherente verklaringen over de periode waarin de aanval plaatsvond zou kunnen toedekken.

Voorts is verzoeker niet ernstig waar hij in verzoekschrift voor het eerst aangeeft dat hij bang en niet klaar was om zijn problemen bij de DVZ duidelijk uit te leggen omwille van de traumatiserende en stressvolle vlucht uit Oekraïne. Immers werd verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gevraagd of hij

opmerkingen had bij het interview bij de DVZ, waarop verzoeker ontkennend antwoordde (*"Je hebt al een eerder onderhoud gehad, bij DVZ, Heb je daar opmerkingen over?"*, *"Geen opmerkingen."*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). Indien verzoekers verklaringen bij de DVZ beïnvloed waren door trauma of stress, dan is redelijk te verwachten dat verzoeker dit zou verklaren wanneer hem bij het CGVS werd gevraagd naar het verloop van het interview. Bovendien kan uit een eenvoudige lezing van verzoekers verklaringen bij de DVZ blijken dat verzoeker de vragen begreep en beantwoordde en dat de communicatie vlot verliep. Geenszins valt hieruit af te leiden dat verzoekers verklaringen beïnvloed werden door trauma of stress. Verzoekers laattijdige verwijzing naar een beweerd trauma, dat hij met geen enkel element staaft, en stress kunnen de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen bijgevolg niet verschonen. Bijkomend kan worden opgemerkt dat de asielprocedure voor elke asielzoeker hoe dan ook in meerdere of mindere mate stresserend is, maar dat hiermee rekening wordt gehouden.

De vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen over de periodes waarin de detentie en aanval zou hebben plaatsgevonden, kernelementen in verzoekers asielrelaas, blijven bijgevolg overeind en ondermijnen de geloofwaardigheid van verzoekers relaas.

7. Ook verzoekers stelling in het verzoekschrift dat hij geen melding heeft gemaakt van zijn detentie wanneer hij specifiek gevraagd werd of hij al in de gevangenis had gezeten omdat zijn detentie illegaal was, kan niet worden gevolgd.

Immers kan uit de vraagstelling niet blijken dat een onderscheid zou worden gemaakt tussen illegale en legale detentie. Er wordt gevraagd naar elke opsluiting, lang of kort, in een gevangenis of in een kamp (*"Bent u gearresteerd geweest? Hebt u in de gevangenis gezeten (zowel een hechtenis voor korte tijd in een cel in b.v. een politiekantoor als een opsluiting voor iets lagere tijd in een gevangenis of kamp)? Welke periode?"*, *"Neen"*, *"In Oekraïne?"*, *"Neen"*, vragenlijst CGVS, vraag 3.1). De vaststelling dat verzoeker ontkende ooit te zijn gearresteerd en gedetineerd, doet wel degelijk afbreuk aan de waarachtigheid van de door hem voorgehouden detentie van twee dagen door de Kameroense autoriteiten.

8. Verder stelt verzoeker dat hij weinig herinneringen heeft aan zijn detentie in Kameroen omwille van het traumatiserend karakter ervan, wijst hij erop dat deze detentie slechts twee dagen duurde en stelt hij dat hij bij zijn vrijlating fysiek en psychologisch niet in staat was om inlichtingen in te winnen over het lot van D.. Daarnaast stelt hij dat hij na zijn detentie niet naar een ziekenhuis, maar naar een *"apotheker kantoor"* werd gebracht.

Verzoekers loutere verwijzing naar het traumatiserend karakter en de korte duur van zijn detentie kan zijn vage verklaringen hieromtrent niet verschonen. In het door verzoeker bij aanvullende nota (kopie) en ter terechtzitting (origineel) bijgebracht medisch attest van 20 augustus 2020, opgesteld door *"The Medical Doctor"* F.L., wordt geen melding gemaakt van enig trauma in hoofde van verzoeker, laat staan dat dit zijn herinneringen zou hebben beïnvloed.

Bovendien spreekt dit medisch attest verzoekers bewering in het verzoekschrift dat hij naar een *"apotheker kantoor"* werd gebracht, geheel tegen. Zo staat in de hoofding van dit medisch rapport *"Mbengwi District Hospital"* te lezen en wordt in het rapport zelf gesteld dat verzoeker wordt doorverwezen naar het *"Bamenda Regional Hospital"* voor verder onderzoek. Tevens dient opgemerkt dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud wel degelijk heeft verklaard dat hij na zijn detentie naar het ziekenhuis ging en dat geen enkele melding wordt gemaakt over een apotheker (*"Wat deed jij toen ze je vrijlieten?"*, *"Ik was thuis toen, bij mijn moeder. Ze bracht me naar een ziekenhuis om de wonden op mijn lichaam te verzorgen. Ik had vooral wonden op mijn rug en been, (wijst rechterbeen aan) Ik was vooral thuis."*, *"Naar welk ziekenhuis ging je?"*, *"... Ik weet het niet... Mbengwi..."*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22). Volledigheidshalve dient opgemerkt dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud geen melding heeft gemaakt over de verdere onderzoeken die hij – volgens het door hem bijgebrachte medisch rapport – in het *"Bamenda Regional Hospital"* zou hebben verkregen.

Verzoeker slaagt er met zijn argumenten in het verzoekschrift niet in zijn gebrekkige en vage verklaringen aangaande zijn detentie te verschonen, zodat de vaststellingen hieromtrent overeind blijven en bijdragen aan de ongelooftwaardigheid van zijn asielrelaas.

9. Het loutere gegeven dat Toneku en Njindom dorpen zijn in de gemeente Mbengwi, zoals blijkt uit de door verzoeker in het verzoekschrift aangehaalde internetpagina, kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoeker eerst verklaarde dat hij tijdens de aanval naar Njindom vluchtte (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14) en dan weer aangaf dat hij naar het dorp Toneku vluchtte (notities van het

persoonlijk onderhoud, p. 19). Verzoekers tegenstrijdige verklaringen over het dorp waarheen hij tijdens de aanval vluchtte, wijzen erop dat verzoeker deze aanval niet persoonlijk heeft meegemaakt en ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid van zijn relaas.

10. Voor zover verzoeker in het verzoekschrift betoogt dat hem niet kan worden verweten dat hij een paspoort kon krijgen en op legale wijze Kameroen kon verlaten, gaat hij eraan voorbij dat het feit dat hij een paspoort kon aanvragen en krijgen én vervolgens Kameroen op legale wijze kon verlaten er wel degelijk op wijst dat hij niet gevisieerd wordt door de Kameroense autoriteiten.

11. Omtrent zijn verklaringen over de aanwezigheid van verzoekers familie in Kameroen, betoogt verzoeker dat hij onder druk werd gezet op de DVZ, dat hij werd onderbroken door de interviewer en dat werd gezegd dat hij niet alles hoefde uit te leggen. Verzoeker hekelt de problematische gehooromstandigheden bij de DVZ in het algemeen en wijst erop dat hij niet werd bijgestaan door een betrouwbaar persoon of een advocaat.

Inzake verzoekers opmerkingen over de gehooromstandigheden bij de DVZ, dient benadrukt dat verzoeker in algemene bewoordingen spreekt over deze omstandigheden en op geen enkele wijze concreet aantoont dat zijn interview bij de DVZ in dergelijke omstandigheden doorging, laat staan dat zijn verklaringen hierdoor zouden zijn beïnvloed. Wat betreft het gegeven dat verzoeker zijn verklaringen bij de DVZ zonder bijstand van een advocaat heeft afgelegd, dient benadrukt dat reeds herhaaldelijk werd beslist dat de asielprocedure geen jurisdictionele procedure is, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet. Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat zodat verzoeker niet aantoont hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft. Hoe dan ook toont verzoeker niet *in concreto* aan op welke wijze de bijstand van een advocaat een weerslag zou kunnen hebben gehad op zijn verklaringen bij de DVZ, temeer gezien hij het verslag, nadat het hem werd voorgelezen, heeft ondertekend voor goedkeuring, zodat, bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, datgene wat erin werd opgenomen wordt geacht overeen te stemmen met zijn verklaringen.

Wat betreft de overige uitleg in het verzoekschrift - namelijk dat verzoeker onderbroken werd door de interviewer, dat hem werd duidelijk gemaakt dat hij nadien meer kon vertellen tijdens het onderhoud bij het CGVS - dient opgemerkt dat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoeker geenszins ontslaat van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Immers, de asielzoeker wordt er bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken op gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. Ondanks het feit dat de vragenlijst aldus niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen uit zijn asielrelaas vermeldt.

Verzoekers opmerkingen over de omstandigheden tijdens het gehoor bij de DVZ kunnen bijgevolg niet volstaan om de vastgestelde omissies en tegenstrijdigheden te verschonen.

11. Daar waar verzoeker bevestigt dat hij geen familie meer heeft in Kameroen en dat hij sprak over zijn "oom" als een teken van respect voor een oudere persoon en niet omdat dit effectief zijn oom was, brengt verzoeker geen enkel element bij waaruit kan blijken dat het in Kameroen respectvol is om oudere mensen oom te noemen. Dit komt dan ook voor als een loutere *post factum* uitleg. Verzoeker toont niet aan dat de persoon die hij oom noemde niet effectief zijn oom is.

12. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure in de loop van de procedure neergelegde documenten (Kameroens paspoort, verzoekers Oekraïense verblijfsvergunning, foto's en een usb-stick met drie filmpjes) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

13. Verzoeker brengt bij aanvullende nota (in de vorm van kopieën) en ter terechtzitting (originelen) volgende stukken bij: een overlijdensakte op naam van A.S.W.M., opgesteld op 14 oktober 2020; een Kameroens medisch rapport, opgesteld op 20 augustus 2020; medisch consultatieboek van de "Presbyterian Church in Cameroon", met de laatste datering op 19 augustus 2020; de krant "The Guardian Post" van 13 oktober 2020.

Vooreerst dient vastgesteld dat de bij aanvullende nota en ter terechtzitting neergelegde stukken allen dateren van het jaar 2020. Verzoeker liet deze stukken onvermeld en onbenut tijdens de administratieve procedure en bij het indienen van het verzoekschrift op 23 december 2022. Voornoemde stukken werden pas bijgebracht middels een aanvullende nota van 13 april 2023 (kopieën) en ter terechtzitting van 14 april 2023 (originelen). De vaststelling dat verzoeker deze documenten, die dateren van 2020, niet eerder heeft bijgebracht en evenmin een (bevredigende) verklaring hiervoor heeft, doen afbreuk aan de bewijswaarde ervan. Verzoeker licht evenmin toe hoe hij deze (originele) documenten verkregen heeft.

Verder dient opgemerkt dat deze documenten de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas niet kunnen herstellen. Een document moet, om bewijswaarde te hebben, immers coherente en geloofwaardige verklaringen ondersteunen, *quod non in casu*, gelet op het voorgaande.

Wat betreft de krant die verzoeker neerlegt, is het een feit van algemene bekendheid dat kranten niet gekant zijn tegen de publicatie van artikels tegen betaling, en hun bewijswaarde bijgevolg bijzonder relatief is. Het bijbrengen van deze krant kan aldus geenszins volstaan om de voorgaande terechte en pertinente vaststellingen inzake de ongeloofwaardigheid en ondoorleefdheid van verzoekers verklaringen inzake zijn voorgehouden detentie en zijn aanwezigheid tijdens de aanval op Mbengwi te weerleggen. Bovendien maakt het artikel melding van het feit dat verzoeker, samen met nog twee anderen, in februari 2020 er valselijk van werd beschuldigd een Ambazoniaanse vechter te zijn, hetgeen verzoeker heeft nagelaten te verklaren voor de Belgische asielinstanties. Tevens wordt melding gemaakt van het feit dat verzoeker, samen met twee anderen, twee weken zou zijn vastgehouden waarna ze werden vrijgelaten, hetgeen verzoeker eveneens onvermeld liet. Verder wordt melding gemaakt van het feit dat verzoeker samen met de anderen na de detentie van twee dagen werd gehospitaliseerd in het "*Mbengwi Health Centre*", terwijl het door verzoeker neergelegd medisch rapport "*Mbengwi District Hospital*" vermeldt. Bovendien wordt in het artikel geen melding gemaakt van de dood van verzoekers stiefbroer.

Het overlijdensattest van verzoekers broer S.W.M. toont louter aan dat zijn broer overleden is, maar kan geenszins bewijzen dat diens dood voortvloeide uit de aanval door de Kameroense autoriteiten op Mbengwa. Dit overlijdensattest kan de voorstaande terechte vaststellingen inzake de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over de aanval op verzoekers dorp en de dood van verzoekers broer ten tijde van deze aanval niet doen ombuigen.

Het door verzoeker bijgebrachte boekje "*Presbyterian Church in Cameroon Health Service Consultation Book*" betreft een overzicht van verzoekers consultaties in de periode van 3 juli 2018 tot 19 augustus 2020. Wat betreft het medisch attest van 20 augustus 2020 dient gewezen op de *supra* vastgestelde onverenigbaarheid van verzoekers verklaringen met de inhoud van dit attest. Er kan niet worden ingezien dat verzoeker de naam niet kent van het ziekenhuis dat hij bezocht na zijn detentie, noch dat hij geen melding maakt van verdere onderzoeken in een ander ziekenhuis. Wat er ook van zij, vormen deze neergelegde medische stukken geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde letsels werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt.

Gelet op het voorgaande kunnen de bijgebrachte (laattijdige) stukken de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas niet doen ombuigen.

14. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

15. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te

maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, alsook naar de bij aanvullende nota van 31 maart 2023 aangebrachte update van de landeninformatie en beoordeling van de veiligheidssituatie. Verweerder stelt dat uit een analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde “*Engelstalige crisis*”, een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt echter dat er fundamentele verschillen zijn tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

De door verzoeker in het verzoekschrift en de aanvullende nota aangehaalde landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Kameroen ligt in lijn met de door verweerder aangebrachte informatie en daarop gestoelde beoordeling van de veiligheidssituatie. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Waar verzoeker in het verzoekschrift betoogt dat de COI Focus waarop verweerder zich beroept niet actueel is en betrekking heeft op de periode oktober 2020 tot 17 november 2021, dient vastgesteld dat verweerder middels aanvullende nota van 31 maart 2023 een update van de COI over de veiligheidssituatie naar aanleiding van de Engelstalige crisis heeft bijgebracht (COI Focus “*Kameroen. Engelstalige regio's: veiligheidssituatie*” van 20 februari 2023). Uit de aanvullende nota van verzoeker van 13 april 2023 blijkt dat verzoeker kennis heeft genomen van deze update.

Ingevolge artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land.

In casu oordeelt verweerder dat verzoeker zich aan de bedreiging van het leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Douala te vestigen, waar hij over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Verzoeker voert in het verzoekschrift geen dienstig verweer ter ontkrachting van de omstandige motivering die stelt dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, waar hij overeenkomstig artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt. Dienaangaande blijkt uit de elementen in het dossier dat verweerder terecht motiveert als volgt:

“Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Douala, Littoral Region. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Douala vestigt.

Zo blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS dat u als verkoper van elektronica gewerkt heeft (Verklaring DVZ, vraag 12 + notities CGVS, p. 6) en uw ouders hielp op hun boerderij (notities CGVS, p. 6). U heeft eveneens in een restaurant gewerkt (Verklaring DVZ, vraag 12). U spreekt eveneens een beetje Frans (notities CGVS, p. 3).

Verder heeft u na uw vertrek uit Kameroen nog contact met uw vriend F.J., die in Douala woonachtig is (notities CGVS, p. 7-8). U verbleef eerder eveneens reeds bij hem toen u een stage liep bij een bedrijf in de haven van Douala in het kader van uw studies. U vatte eveneens universitaire studies aan (notities CGVS, p. 5). Deze elementen tonen een mate van zelfredzaamheid aan waardoor mag verondersteld worden dat u zich in het Franstalig deel van uw land, meer bepaald in Douala, zal kunnen vestigen.

Gevraagd of u zich ergens anders in Kameroen kan vestigen, verklaart u geen dichte familie meer te hebben in Kameroen (notities CGVS, p. 16) en dat u in Mbengwi zou moeten gaan wonen. Gelet op uw tegenstrijdige verklaringen omtrent uw broer W. en uw plotse verklaringen omtrent uw oom en oma in Mbenwi (zie supra), geeft u geen zicht op uw reële situatie wat betreft de aanwezigheid van familie in uw land van herkomst. Gevraagd naar de reden dat u niet naar Douala kan gaan, aangezien u daar al een stage had gelopen, verklaart u dat Engelstaligen er slecht behandeld worden, vooral de jongeren die geen Frans praten (notities CGVS, p. 16). U verklaart verder gehoord te hebben over mensen die in Douala opgesloten worden omdat de overheid zegt dat ze van Ambazonia zijn, maar gevraagd wie u kent die in Douala gevangen genomen werd, kent u niemand persoonlijk. Verder verwijst u naar de algemene situatie in Franstalig Kameroen. Echter, door het CGVS gevraagd naar de huidige contacten met uw vriend F.J.

in Douala, verklaart u dat zijn moeder enkele maanden geleden overleden is, maar dat u met hem niet over andere zaken praat (notities CGVS, p. 8). Gevraagd naar het contact met uw moeder, uw zus en uw broer (notities CGVS, p. 11-13), verklaart u evenmin te spreken over de situatie van Engelstaligen in Franstalig Kameroen. Ook met uw vrienden in Kameroen praat u niet over de situatie van Engelstaligen in Franstalig Kameroen (notities CGVS, p. 15-16). Er kan dan ook niet ingezien worden waarom u zich niet in het Franstalige landsgedeelte zou vestigen, te meer daar u blijkbaar voldoende initiatiefrijk bent om naar Europa te reizen en u in een vreemde gemeenschap te vestigen, zonder dat u enige familieleden in Europa heeft (Verklaring DVZ, vragen 20-21).

Voor de volledigheid wordt nog opgemerkt dat uit objectieve informatie blijkt dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn. Bovendien maakt u het niet aannemelijk dat u zelf gevisieerd wordt door de autoriteiten (zie supra).

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Douala, Littoral Region, in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan."

Verweerder oordeelde op goede gronden dat verzoeker, mede gelet op zijn persoonlijke omstandigheden, in Franstalig Kameroen, in Douala, over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt zoals omschreven in artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij niemand kent in Douala, dat zijn grootmoeder overleden is, dat zijn vriend F.J. in Koumbana zit en dat hij geen familie heeft in Kameroen. Er dient echter andermaal op gewezen dat verzoeker geen duidelijk zicht biedt op de aanwezigheid van zijn familieleden in Kameroen. Bovendien kan worden opgemerkt dat verzoeker hoogopgeleid is en zich voldoende initiatiefrijk en zelfredzaam heeft getoond door in maart 2021 naar Oekraïne te reizen met een studentenvisum en zich daar te vestigen, waar hij evenzeer geen familie had.

Verder kunnen verzoekers verwijzingen in het verzoekschrift naar algemene landeninformatie inzake de situatie van Engelstalig Kameroeners in Franstalig Kameroen evenmin afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoeker in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt. Immers kan uit de beschikbare landeninformatie, bijgebracht door beide partijen, worden afgeleid dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn. Bovendien toont verzoeker, gelet op voorgaande, niet aan dat hij een persoonlijke vrees heeft te worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten, dan wel door de afscheidingsbeweging.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

A.-M. DE WEERDT,

De griffier,

A.-M. DE WEERDT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

W. MULS